

Ἀππίαν, Ἀννίαν, Ρηγίλλαν Ἀτιλίαν, Καυκιδίαν Τερτύλλαν· Ἀππίου Ὑπάτου, Ποντίφικος θυγατέρα· Ἡρώδου Μαραθωνίου Ὑπάτου γυναίκα τοῦ ἐξηγητοῦ, ὁ ἀνὴρ ἀνέθηκεν.

Ἐπὶ βάρου (λίθ. πεντ.) τεθραυσμένου τὰ κάτω καὶ ἀπλοῦν ἔχοντος ἀρχιτεκτονικὸν κόσμον. Ὑψ. τὸ μέγιστον σωζόμενον 0,92, πλάτ. 0,73 καὶ 0,58, πάλ. 0,52 καὶ 0,45. Ἡ τετάρτη πλευρά, ὡς συνήθως, ἀκατέργαστος. Κοιλότης ἀνω ἀνώμαλος καὶ ἀβαθής, τρεῖς δὲ ὀπαὶ γομφώσεως. Γραμμάτων μέγεθος 0,03. Ἀπόστασις ἀπ' ἀλλήλων 0,001 - 0,01 καὶ ὅπου κατὰ τὸν χαρακτὴν θὰ ἐχρειάζετο ἐν τῇ κοινῇ γραφῇ στίξεις δι' ἄνω ἢ κάτω σιγμηῆς 0,02-0,03· διότι ὁ δι' ὑποστιγμηῆς χωρισμὸς τῶν ὀνομάτων ἢ τῶν ἐννοιῶν δηλοῦται καὶ ἐν τῷ λίθῳ διὰ τοῦ καὶ παρ' ἡμῖν συνήθους τρόπου, τεθειμένου

μόνον ὄντος ὀλίγον τι ὑψηλότερον τοῦ σημείου (') αὐτῆς. Στίχων ἀπόστασις 0,02. Τὸ βάρον εὐρέθη κατὰ τὸ ἀνατολικομεσημβρινὸν τῆς αὐλῆς τοῦ Ναοῦ μέρος ὀλίγα βήματα πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ἐκεῖ σημειουμένου ἐν τῷ διαγράμματι οἰκίσκου. Σώζεται ἐκεῖ τῆς πλακοστρώσεως τῆς αὐλῆς μικρὸν τι μέρος. Τὰ κατὰ τὸν Ἡρώδην καὶ τὴν γυναῖκά του Ῥηγίλλαν δὲν εἶναι ἀγνωστα· ἀγνωστὸν μόνον ἂν καὶ ἄλλοθεν ποθεν ἐγένετο γνωστὸν ὅτι ὁ ἀνὴρ ἦτο καὶ ἐξηγητής. Ἐπίσης ἀγνωστὸν ἂν καὶ τὰ ἐξ ὀνόματα τῆς γυναικὸς τοῦ ἐγνώσθησαν καὶ ἀλλαχόθεν· ἐν τῷ λεξικῷ τοῦ Pape σημειοῦνται μόνον τὰ πρῶτα τρία.

Ἐν Ἐλευσίνῃ τῇ 22^α Αὐγούστου 1885.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ.

ΑΜΦΙΑΡΕΙΟΥ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

(Συνέχεια. Ἰδὲ Ἀρχ. Ἐφημ. 1885, σελ. 93).

10

Π Υ Θ Ο Δ W Ρ Ο C

Πυθόδωρος

Τὸ ὄνομα τοῦτο κεχάρακται ἐπὶ πωρίνου ἀρραβιδώτου κίονος γράμμασι μεγάλοις (ὑψ. 0.04-0.08) καὶ ἀνισομεγέθως περιθέουσι κύκλω ὑπὸ τὴν κορυφὴν αὐτοῦ.

Ὑψος ἔχει ὁ τραχὺς οὗτος τὴν ἐπιφάνειαν κίων 1.46, περιφέρειαν δὲ 1.38 (ἄνω) καὶ 1.44 (κάτω). Ἐν μέσῳ που τοῦ ὄλου ὕψους, ἀντιστοιχοῦσα κάτωθεν τοῦ στοιχείου Δ, ὑπάρχει ἀβαθὴς κοιλότης. Τοιαῦται κοιλότητες, συνήθως τετράγωνοι, εἰσι γεγλυμμένοι καὶ ἐπὶ μεγάλων πωρίνων κίωνων ἐν τῷ ναῷ εὐρεθέντων, ὧν τινες διασφύζουσι καὶ ἰωνικὴν βάσιν.

Εὐρέθη μετ' ἄλλων ἀνεπιγράφων ἐν τῷ ναῷ, παρὰ τὸν οὐδὸν θύρας, ἥτις παραδόξως πως ἐν τῷ μέσῳ τοῦ νοτίου τοίχου κειμένη ἄγει εἰς μικρὸν τι τετράγωνον κτίριον μετὰ τοῦ ναοῦ μὲν συνεχόμε-

νον, μὴ ἐκτεινόμενον ὅμως ἐφ' ἀπάσης τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ταύτης, ἀλλ' ἐπὶ μόνου τοῦ μέσου αὐτῆς μέρους· τὸ παραρτημάτιον τοῦ ναοῦ τοῦτο, οὗ μόνον τὰ ἐδάφη ὑπολείπονται, ἦν ἴσως μαντεῖον ἢ ἄλλο τι ἄδυτον.

11

Π Ο

π [τ:] ο

Τὰ γράμματα ταῦτα, μέγιστα τὸ ὕψος (0.21) ὄντα, φέρει ἀκέραιον ἐπιστυλίου ἐκ πώρου τμήμα, πλ. 1.23, ὑψ. 0.47, πάλ. 0.35.

Εἰσι θαυμαστά τὴν ἀκρίβειαν καὶ συμμετρίαν, ἀβαθέστατα δὲ γεγλυμμένα. Τὸ Π εἶνε ἀνισοσκελὲς τὸ δὲ Ο ὀλίγῳ ἔλασσον αὐτοῦ. Μεταξὺ τῶν δύο τούτων γραμμάτων εὐρηται ἐνός γράμματος χώρος εἰς τετράγωνον ἀπεξεσμένου, ἐξ οὗ ἴσως Τ ὄντος θὰ ἐξήγετο ὄνομα βασιλέως Πτολεμαίου ὅστις ἀπαντᾷ καὶ ἐν προξενικῷ ψηφίσματι γεγραμμένῳ ὑπὸ τὴν

ἀνέκδοτον ἐπιγραφὴν *Βασίλισσαν Ἀρ[σινόην]* ἐπὶ βάλθρου ἀνορυχθέντος πέρυσιν ἐν Ἀμφιαράου.

Εὐρέθη ἐν τῷ σηκῷ τοῦ ναοῦ κατὰ τὴν δεξιὰν τῷ εἰσιόντι γωνίαν.

12

Α Μ Φ Ι Α Ρ Α Ο
Α Μ Φ Ι Λ Ο Χ Ο
Ε Ρ Μ

Ἀμφιαράου[υ]

Ἀμφιλόχου[υ]

Ἐ[ρμού ;]

Πλάξ μικρά (ὑψ. 0.51, πλ. 0.28, πάχ. 0.12) μαρμάρου λευκοῦ εὐρεθείσα πρηνῆς παρὰ τῷ βωμοειδεῖ κτίσματι ἔπου καὶ ἡ προεκδοθείσα ὑπ' ἀριθ.

1 ἐπιγραφῆ. Ὑψος γραμμάτων 0.025. Ἡ ἐνεπίγραφος ἐπιφάνεια ἕνεκα τῆς ὑγρασίας ἀπέβη λίαν εὐθρυπτος· καὶ τοῦ μὲν 3^{ου} στίχου, ἅμα εὐρεθείσης τῆς πλακός, μόλις διέκρινα, πρὸς τῷ Ε, ἀν μὴ σφάλλωμαι, καὶ δύο νῦν δυσδιάκριτα γράμματα ρμ, κατωτέρω δὲ διὰ τὴν ἀποτριβὴν ἀδύνατον καὶ νὰ ἔρισθῇ ὅλως ἀν ὑπῆρχον γράμματα.

Τὰ τρία ταῦτα ὀνόματα ἐνδέχεται, καὶ ἐκ τοῦ τόπου τῆς εὐρέσεως, νὰ ἀναφέρονται εἰς τὸν ὑπὸ Πausanίου (Α'. 34, 3) περιγραφόμενον πενταμερῆ βωμόν. Ἀμφιλόχος ἦν, ὡς γνωστόν, ὁ ἕτερος τῶν υἱῶν τοῦ Ἀμφιαράου· ὁ δὲ μητραλοῖος Ἀλκιμαίων ἐν οὐδεμιᾷ τῶν αὐτόθι εὐρεθεισῶν ἐπιγραφῶν μνημονεύεται, διότι «διὰ τὸ ἐς Ἐριγύλην ἔργον οὔτε ἐν Ἀμφιαράου τινα, οὐ μὴρ' οὐδὲ παρὰ τῷ Ἀμφιλόχῳ τιμὴν ἔχει» (Pausan. αὐτ.)

13

Ο Δ Η Μ Ο Σ Ω Ρ Ω Ι Ι Ω Ν
Κ Ο Ι Ν Τ Ο Ν Φ Ο Υ Φ Ι Ο Ν Κ Ο Ι Ν Τ Ο Υ Υ Ι Ο Ν Κ Α Λ Η Ν Ο Ν Π Ρ Ε Σ Β Ε Τ Ι Ι Ι Ν
Κ Α Ι Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Α Τ Η Γ Ο Ν Τ Ο Ν Ε Α Υ Τ Ο Υ Σ Ω Τ Η Ρ Α Κ Α Ι Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Η Ν
Α Μ Φ Ι Α Ρ Α Ω Ι

ΝΙΚΟΜΑΧΟΣ ΗΦΑΙΣΤΟΔΩΡΟΥ ΕΙΠΕΝ ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙ ΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ ΕΠΕΙΔΗ ΦΙΛΛΕΑΣ ΕΥΝΟΥΣ ΩΝ ΔΙΑΤΕ... ΛΕΙΤΗΤΕΡΟΛΕΙΩΡΩΡΙΩΝΚΑΙΤΟΙΣ ΔΕΟΜΕΝΟΙΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΠΑΡΕΧΕΤΑΙ ΧΡΕΙΑΣ ΜΕΤΑ ΠΑΣΗΣ ΠΡΟΘΥΜΙΑΣ ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙ ΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ ΦΙΛΛΕΑΝ ΑΓΑΣΙΛΑΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΝ ΠΡΟΞΕΝΟΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΩΡΩΠΙΩΝ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΕΚΓΟΝΟΥΣ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΙΣ ΓΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΙΑΣ ΕΝΚΤΗΣΙΝ ΚΑΙ ΙΣΟΤΕ... ΛΕΙΑΝ ΚΑΙ ΑΣΥΛΙΑΝ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΟΥ ΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΑΛΛΑ ΠΑΝΤΑ ΥΠΑΡΧΕΙΝ ΑΥΤΟΙΣ ΚΑΘΑΠΕΡ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ἄλλοις προξένους καὶ εὐεργέταις ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΓΕΓΡΑΡΤΑΙ

ΣΙΜΑΛΟΣ ΕΠΟΙΗΣΕ

Ὁ δῆμος Ὠρωπίων

Κόιντον Φούφιον Κόιντου υἱόν Καληνόν πρεσβε[υτήν]

καὶ ἀντιστράτηγον τὸν ἑαυτοῦ σωτήρα καὶ εὐεργέτην

Ἀμφιαράω

Νικόμαχος Ἡφαιστοδώρου εἶπεν· δεδόχθαι τῷ βουλευῆ καὶ τῷ δήμῳ, ἐπειδὴ Φιλλέας εὔνους ὦν διατε... λεί τῆ τε πόλει Ὠρωπίων καὶ τοῖς δεομένοις τῶν πολιτῶν παρέχεται χρείας μετὰ πάσης προθυμίας, δεδόχθαι τῷ βουλευῆ καὶ τῷ δήμῳ Φιλλέαν Ἀγασιλάου, Ἀθηναῖον, πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἐνκτῆσαι καὶ ἰσοτέ... λειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης καὶ τὰλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτοῖς καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένους καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως γέγραπται.

Σίμαλος ἐποίησε

Μέγα βάθρον άπλοῦν, μαρμαίρου λευκοῦ, πλ. 1.18, ὕψ. 0.41, πάλ. 0.75, φέρου ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τετραγώνων κοιλότητα καὶ ἑτέραν ἔχουσαν σχῆμα ποδὸς ἀνθρωπίνου εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἀγάλματος. Εὐρέθη μεταξὺ τῶν πλατέων ἀναθηματικῶν μνημείων καὶ τῆς μεγάλης τοξοειδοῦς βάσεως.

Ὡς ἐσημειώθη ἰδίᾳ περὶ τοῦ μνημείου *Λέντλον* (Ἄρχ. Ἐφημ. 1885 σελ. 104), παρατηρεῖται καὶ ἐνταῦθα ὅτι δὲν εἶνε πάντες οἱ στίχοι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπιπέδου κεχαραγμένοι, ἀλλ' ἔνιοι αὐτῶν ἐπὶ βαθύτερον γεγλυμμένου χώρου, ἀποξεσθείσης, ὡς φαίνεται, ἐπιγραφῆς προγενεστέρας. Ὑψος δ' ἔχουσι τὰ γράμματα τῶν μὲν τεσσάρων πρώτων στίχων 0.025, τοῦ δὲ ψηφίσματος σχεδὸν 0.01 καὶ τοῦ τεχνίτου 0.015-0.02.

Ὁ παρὼν Φούριος εἶνε, φαίνεται, ὁ ἐπὶ Καίσαρος μέρος τῆς Ἑλλάδος ὑποτάξας.

Τῆς ἀναθέσεως γράμματά τινα, ὡς καὶ ἐν τῷ κειμένῳ δηλοῦται, ἐλλείπουσιν. Ἐν δὲ τῷ ψηφίσματι (στίχ. 2) μεταξὺ τῶν συλλαβῶν *τε* καὶ *λει* τῆς λέξεως *διατελεῖ* παρεμπίπτει ἐξηλειμμένων δύο γραμμάτων χώρος περιττός· τοῦτ' αὐτὸ δ' ἐγένετο καὶ κατωτέρω (στίχ. 5) ἐν τῇ λέξει *ισοτέλειαν* μεταξὺ τοῦ αὐτοῦ *τε* καὶ *λει*.

Περὶ δὲ τοῦ τεχνίτου Σιμάλου, ὡς καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἐν Ἀμφιαρείῳ ἀπαντώντων ὀνομάτων τεχνιτῶν, πραγματεύεται τὸ ἀρτιφανές ἀξιόλογον σύγγραμμα τοῦ Em. Löwy, *Inschriften griech. Bildhauer*.

B. I. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΚ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ

Ἐπὶ στήλης μικρᾶς, λίθου στακτόχρου, φερούσης ἀέτωμα, γράμμασι τῶν καλῶν χρόνων·

Φιλίνα
Πρασίωνος
θυγάτηρ

ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν, γυνὴ ἀνάγλυπτος, καθημένη ἐπὶ ἔδρας καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ βλέπουσα. Ἔργον ἄτεχνον καὶ πενιχρὸν ἐκ τῶν διὰ τοὺς πολλοὺς ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις ἐτοιμῶν.

Ἡ στήλη αὕτη εὐρέθη πρὸ τεσσάρων περιπόου ἐτῶν ἐν *Κιάζῃ*, ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν τῶν Ἐλευθερωῶν, ἀκριβῶς ἐν ἧ' θέσει ὠκοδόμηται νῦν ὁ νέος ξενὼν Μελετίου *Μιγαλάκη*, παρὰ τὸν στρατῶνα. Περὶ δὲ τὴν θέσιν ταύτην ἀνεσκάφησαν ἀπὸ ἐτῶν πολλοὶ τάφοι, συνήθως ὑπὸ τεσσάρων ἀκατεργάστων λιθίνων πλακῶν περιπεφραγμένοι καὶ μικρὰ καὶ εὐτελεῖ κτερίσματα περιέχοντες. Ἐνωκοδόμηται δὲ νῦν ἡ στήλη ἐν τῷ ἀνατολικῷ τοίχῳ τοῦ ἐν *Μάνδρα* τοῦ δήμου Ἐλευσίνος νεοκτίστου ἐργαστηρίου τοῦ ξενοδόχου, κατὰ τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς εἰς Θῆβας ἀγούσης γωνίαν.

Ἐν *Μεγάροις*· ἔξω τῆς οἰκίας Κωνσταντίνου

Κίκκη, ὑπὸ τὸν δημοτικὸν στρατῶνα τῆς χωροφυλακῆς πρὸς ΝΔ., ἀνεκαλύφθη κατὰ Ἰούλιον 1885 ὑπὸ τοῦ οἰκοδεσπότη, σκάπτοντος, φρέαρ ἀρχαῖον ὕδατος ποσίμου, διὰ πάρου λίθου κανονικῶς ἐκτισμένον, μετὰ στομίου ἐπιθέτου, στενοτέρου μὲν κατὰ τὸ χεῖλος, προβάδην δ' ἀνοιγομένου πρὸς τὰ κάτω μέχρι τοῦ πλάτους τοῦ φρέατος. Εἶναι δὲ τὸ στόμιον λελαξευμένον ἐπὶ λευκοῦ τετραγώνου λίθου, προδήλως εἰς ἄλλο τι χρησιμεύσαντος ἐν ἀρχαιοτέροις ἔτι χρόνοις, ὡς δείκνυσι καὶ ἡ ὑπὲρ τὸ χεῖλος αὐτοῦ ἐπιγραφὴ.

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ
ΗΡΕΑ
Ο (στόμιον)

Ἐν τοῖς αὐτοῖς δὲ χώμασιν εὐρέθη καὶ λεπτὸν θραῦσμα λευκοῦ λίθου ἐνεπιγράψου περιέχον τὰ λείψανα πέντε στίχων ὧδε·

Η Σ Ρ Α Ι
Δ Α Λ Ι Ο Υ Κ Ε Λ Ε Υ
Κ Υ Κ Λ Η Μ Α Θ Η
Α Ι Ρ Ε Ι Μ Π Ρ Ο Σ Ε Ι Π
Ε Υ Τ Υ Χ Ω Μ Π Α Η